

Befejezte munkáját a fogyasztási szövet- kezetek kongresszusa

Új alapszabály — Vezető testületek választása

A fogyasztási szövetkezetek VII. kongresszusa csütörtökön reggel ismét plenáris ülésen folytatta munkáját. Az ülésen részt vett Nyers Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára is. A munkacsoportok tevékenységéről a szekció-ülések elnökei számoltak be.

A fogyasztási és értékesítő szövetkezetek szekciójának munkájáról Oskó Imre, a Kisteleki Áfész elnöke elmondta, hogy a további fejlődés lehetőségeit egyebek között a meglévő kapacitások és a hálózat jobb kihasználásában, az irányítás korszerűsítésében látták; sürgették az intenzívebb vezetőképzést, jól képzett szakemberek alkalmazását, valamint azt, hogy a tagság az eddigieknél hatékonyabban szójjon bele a szövetkezet gazdasági ügyeibe.

A takarékszövetkezeti küldöttek tanácskozásáról Nagy Sándor, a Baranya megyei MESZÖV elnöke számolt be. A felszólalók a gazdasági tevékenység kiterjesztését, a tagságnak nyújtható pénzügyi szolgáltatások körének bővítését kérték, s azt, hogy a takarékszövetkezetek is bekapcsolódhassanak az ifjúsági takarékbetét-konstrukcióba, s részt vehessenek a beltélek- és ingatlanértékesítésben.

A lakásszövetkezeti szekció ülésén — mint Lantos László, a dunaiújvárosi lakásszövetkezet elnöke elmondta — egyebek között indítványozták, hogy a lakásszövetkezeteknek nyújtható kölcsönösszegek növelésére az Országos Tanács — az illetékes minisztériumokkal és az OTP-vel együttműködve — dolgozzon ki javaslatokat.

A kongresszus munkáját dr. Molnár Frigyes, az Országos Tanács elnöke foglalta össze és adott választ a kétnapos vitában felmerült észrevételekre, javaslatokra, s foglalta össze a teendőket.

A kongresszus elfogadta az Országos Tanács új alapszabályát; a fogyasztási, értékesítő és beszerző szövetkezetekről szóló törvényerejű rendelet, valamint az annak végrehajtásáról szóló kormányrendelet tervezetét. A kongresszus állást foglalt az európai biztonság és együttműködés kérdéseiben, leszögezve, hogy a több mint kétféle milliós szövetkezeti tag képviselőiben nyilvánítja a fogyasztási szövetkezeti mozgalom teljes egyetértését a Magyar Népköztársaság kormányának ezirányú törekvéseivel.

Az új Országos Tanács 99 tagját a megyékben választották meg, további 34 tanácsost pedig a kongresszuson. A fogyasztási szövetkezetek így módon megválasztották az Országos Tanács csütörtökön megtartotta alakuló ülését, amelyen 15 tagú elnökséget, 9 tagú felügyelő bizottságot választottak. Ezen az ülésen választották meg az Országos Tanács nőbizottságát, s — ez alkalommal első ízben — az Országos Tanács ifjúsági bizottságát is.

A Fogyasztási Szövetkezetek Országos Tanácsának elnökeül ismét dr. Molnár Frigyeset választották. Helyettesei: Bartolák Mihály, az áfész-ek választmányának elnöke, Patay János, a takarékszövetkezetek választmányának elnöke és dr. Kovács Sándor, a lakásszövetkezetek választmányának elnöke. A felügyelő bizottság elnökeül ismét Nánási Lászlót, helyettesévé dr. Horváth Istvánt választották. Az Országos Tanács nőbizottságának elnöke: Lonti Györgyné, az ifjúsági bizottságé Eszenyi József.

A kongresszus alkalmából 251 szövetkezeti tag, illetve szövetkezeti dolgozó részvételével „Kiváló szövetkezeti munkáért” kitüntetésben, 90-en pedig az ágazati miniszterektől kaptak kitüntetést. A kitüntetések egy részét csütörtökön a kongresszus színhelyén, Nyers Rezsőnek, valamint az érintett minisztériumok vezetőinek jelenlétében dr. Molnár Frigyes adta át.

A kongresszus alkalmából 251 szövetkezeti tag, illetve szövetkezeti dolgozó részvételével „Kiváló szövetkezeti munkáért” kitüntetésben, 90-en pedig az ágazati miniszterektől kaptak kitüntetést. A kitüntetések egy részét csütörtökön a kongresszus színhelyén, Nyers Rezsőnek, valamint az érintett minisztériumok vezetőinek jelenlétében dr. Molnár Frigyes adta át.

A kód miatt:

Kiseb zavarok a közlekedésben

A tegnap, csütörtök hajnali sűrű köd kisebb zavarokat okozott a közlekedésben. Elsősorban a Tiszántúlról érkező, a miskolci, a nyíregyházi, a debreceni, a békéscsabai, a szegedi, a szolnoki és a ceglédi szelvényvonatok futottak be 15–20 perces késéssel a fővárosba. (MTI)

Miért nem tanul?

Jönnek-mennek az emberek. Szűrés /szemű lélekű- vár meg nem mondaná, ki kicsoda. Tudományok doktora, hétköznapi melós, bejárónő? Divat szerint egyre megy. Mindenki ad magára. Azt mondja erre egy háziasszony:

— És aztán magának ezzel mi a baja? Úgy jár mindenki, ahogyan jólesik neki. Nem lopta a pénzt, megdolgozott érte, azt csinál vele, amit akar. Magára költi, jól teszi.

De mennyire! Eppen azt akartuk, hogy a „közönséges” munkásember végre így járjon. Sőt, ennél jobban. Vagy legalább kevesebb erőfeszítéssel járjon így. De mást is szeretnénk.

SZÉGYELLEM MAGAM

A Szegedi Textilművek dolgozói közül középiskolától a legfőbb egyetemig összesen 190-en járnak. Mutatószám, igaz és szép. Az általános iskolába is jelentkezett 115. Harmadikán el is kezdtek szeptemberben, októberben be kellett csukni a gyári — irtóztatóan csúnya szóval: „kihelyezett” — iskolát. A 115-ből alig néhányan járnak be, a városba. Nem mutatós szám, de igaz.

Nézhetnénk az utcán jövőket-menőket naphosszat, abból meg nem tudnánk, hogy mennyien felnőtt lakosságunk 51,9 százaléka nem végzte el az általános iskolát. Nézzünk farkasszemet a tényekkel! Az általános iskola még nem általános. Egy másik statisztikai szám azt

állítja, hogy a mostani fiatalok 15 százaléka tanköteles sorban nem fejezi be nyolc osztállyal iskolai tanulmányait. Magyarul mondva: itt már nem adunk magunkra annyit.

Hogy mit mond erre a háziasszony, nem tudom. De a textilművekben megkérdeztem néhányat azok közül, akik jelentkeztek, de abbahagyták. M-né így felel az üzemi konyhán:

— Nem érek rá. Másodál-lásom van. Ha itt végzek, megyek takarítani. Minden-nap négy óra.

— A két kereset együtt mennyit ad?

— Eppen kétezret.

— Főnt azt hallottam; szakácsnői tanfolyamra küldték volna, ha elvégzi az iskolát. Úgy egyetlen fizetés hozna annyit, mint így a másfél.

— Nincs tudomásom, hogy tanfolyamra küldték volna. De más bajom is van.

Lényeges, amit most mond.

— Régen jártam a többieket, sokat felejtettem. Jöttek a törtek, rájöttem, hogy nem bírok vele. Tele az iskola fiatalokkal, értse meg, szégyel-tem magam, hogy én nem tudom. Idegileg nem bírtam.

— Mit üzen a fiataloknak?

— Ha nekem elhinnék, milyen kegyetlen rossz iskola nélkül, akkor én azt üzenem nekik, járjanak addig, amíg lehet. Százszor megbánja, aki abbahagyja. Minden fiatal tanuljon! Találomra választottam ki

az előkészítőből azt a Mari-kát, aki csak májusban lesz húszéves. Ő is végzett hét osztályt, jelentkezett, hogy befejezi.

— Miért jelentkezett?

— Hiányzik, nagyon hiányzik. Itt nem, de akárhova megyek máshová, első a bizonyítvány.

— Anyukám beteg lett, si-etnem kell haza. Sírva vár, ha kések. Talán maradha-tok, ha fizetetlen szabadsá-got kapok, de azt nem adtak.

Másoknak ő is azt taná-csolja, semmi pénzért ne hagyják abba.

Elfelejtettem annak az asz-szonynak a nevét, akivel a szövedében találkoztam. Nyolc éve szövedő, rettene-tes zajban.

— Miért maradt ki az is-kolából?

— Én miniszterileg marad-tam ki. Tíz hold földje volt apámnak, anyám beteg lett, segíteni kellett.

— Bánja már, hogy abba-hagyta?

— Csak egyik oldalról. Azt nem bánom, hogy anyámon segített.

— Most folytathatná.

— Higgye el, egy asz-szonynak sohase nyolc óra a nyolc óra.

Es sorolja minden asszo-nyok jogos panaszát. Máso-dik műszak, főzés, közleke-dés, rohanás, nincs megállás.

— Ha belegebdek, a lá-nyomat akkor is tanítatom. Ne tudja meg, milyen rossz iskola nélkül.

Eskü- szöm, az is baj, ha szép va-

laki. Dorozsmai kislány a szövedő folyosóján. Hetet végzett ő is.

— Melyik műszak a leg-jobb.

— Az éjszakai. Mert akkor egész nap nincs semmi dol-gom.

— Olyankor mit csinál?

— Semmit.

— Mégis?

— Most lesz az eljegyzés. Jövőre lesz az esküvő.

A vőlegény természetesen elvégezte az általános isko-lát, utána három évig ipari tanuló is volt. Szép Ilonka büszke is rá nagyon.

— Mi lenne, ha nem vég-zett volna?

— Mi lenne? Hát az len-ne, hogy mondtam volna ne-ki, végezze el.

— És a vőlegény nem mondtá?

— Mondta ő is, de elma-radt.

Nagyon szép törvénye a világnak, hogy a vőlegények szépségükért, kedvességükért meg egyéb kibogozhatatlan jótulajdonságaikért szeretik a menyasszonyokat. Ennél fogva Szép Ilonka egy év múlva férjhez megy. Addig nyugodtan befejezhetné azt az egyetlen esztendő, de megvárja inkább, amíg ezt mondhatja ő is:

— Tudja maga, mennyi dolga van egy asszonynak? Háztartás, gyerek, itt az uram, lótas-futás.

A statisztika viszont to-vább mondja a magáét. Mi meg hozzátesszük: a ma-em-bere a nyolc osztály nélkül fél ember legföljebb.

Horváth Dezső

Húszezer Népszabadság Csongrád megyében

Tegnap délelőtt a szegedi Sajtóház klubjában tartott kibővített osztályvezetői értekezletet az MSZMP Csongrád megyei bizottsága. Ott voltak a városi és járási pártbizottságok agit-prop. osztályának vezetői, képviselői. A kibővített értekezlet munkájában részt vett Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára, Csollány Ferenc, a Hírlapkiadó Vállalat igazgatója, Fodor István, a szegedi Postaigazgatóság vezetője, Tolpak Ferenc, a Posta Vezérigazgatósága hírlapügy-osztályának vezetője is.

A tanácskozást dr. Ágoston József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára nyitotta meg, majd átadta a szót dr. Koncz Jánosnak, a Csongrád megyei pártbizottság osztályvezetőjének, aki beszámolt a pártszervezetek és a posta együttes munkájáról, amelyet az utóbbi három hónapban fejtettek ki a Népszabadság megyei terjesztésében, új olvasók toborzásában. Hangsúlyozta, hogy a Csongrád megyei pártbizottság által messze-mennyen támogatott együttes akció igen jó eredménnyel zárult. Csongrád megyében jelentősen gyarapodott a Népszabadság olvasóinak száma, több mint 4 ezer új előfizető rendelte meg az MSZMP központi lapját. A Népszabadság jelenlegi napi példányszáma Csongrád megyében 20 ezerre tehető, s ez a szám várhatóan mind magasabb lesz a pártszervezetek további politikai munkájával, a postai terjesztés minden napi aktivitásával.

A tanácskozáson Csollány Ferenc tolmácsolta a Népszabadság szerkesztőségének üdvözlését mindazoknak, akik a lapterjesztésben részt vettek. Hangsúlyozta, hogy a Csongrád megyei pártbizottság módszere, kezdeményezése sok segítséget nyújtott más megyékben is az MSZMP központi lapja terjesztésében. Napjainkban a magyar sajtó felvirágzásá-

ban van. Ebben az évben a napilapok előfizetőinek száma mintegy százezerrel növekedett. Ez is tükrözi, hogy hazánkban növekszik a közélet, a hazai és belpolitikai események, általában a politikai tájékozottság iránti érdeklődés.

Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója a lapterjesztés további lehetőségeiről szólt. Tolpak Ferenc hozzá-szólásában azt elemezte, hogy a tévé és a rádió, valamint általában a magyar sajtóorgániumok kölcsönösen hatnak egymásra. Várhatóan a magyar napilapok példányszámának 40–45 százalékos fejlődésére lehet számítani 1975-re, s erre a postának időben fel kell készülnie.

Felszólalt a tanácskozáson Győri Imre is. Hangsúlyozta, hogy a Népszabadság terjesztésében produkált új eredmény azt is bizonyítja, hogy ki tudjuk elégíteni a lakosság jogos igényeit a jobb tájékoztatásban. Ennek egyik fontos eszköze az MSZMP központi lapjának olvasottsága, hogy időben és jól ismerhessük a párt politikáját és amellyel ki tudunk juttatni; ismerjük feladainkat, problémáinkat, s azokban el tudunk helyezkedni a társadalmi követelményeknek megfelelően. Kommunizálunk, vezető munkakörben dolgozók, s általában, akik jól akarnak tájékozódni, tudják, hogy politikai és gazdasági téren a szellemi javak, köztük a napi sajtó ismerete nélkül nem tud előrelépni sem az egyén, sem a társadalom. A lapok terjesztése fontos politikai tevékenység, s éppen ezért a lapterjesztésben részt vevők munkáját meg kell becsülni.

A kibővített osztályvezetői tanácskozáson elhangzottak dr. Ágoston József foglalta össze. Hozzátette, hogy Csongrád megyében idén a magyar sajtó napját azzal is ünnepeltük, köszöntöttük, hogy az MSZMP központi lapja olvasói táborát eredményesen gyarapítottuk.

Somogyi Károlyné felvétele

Rendkívül érdekes és értékes ezüstlelet került a megtalálók bejelentése nyomán a szegedi Móra Ferenc Múzeumba. Szeged környékén, szántás közben fordította ki az eke azt a cserépedényt, amely összesen 338 XVI. századi ezüsttallért tartalmazott. Ferdinánd, Miksa és Rudolf armásával díszített érmék mellett szép számmal láthatók Báthori Zsigmond erdélyi fejedelem pénzei is, de a német-római birodalom szinte minden államából került korabeli fizetőeszköz a gyűjteménybe. Külön érdekessége a leletnek, hogy egyes uralkodók korosodása a pénzre nyomott arcképen nyomon követhető: a szakáll és a fejedelmi pocak növekedése jelezte, hogy a király is öregszik.

A gyors leletmentés következtében a föltehetően menekülés közben elrejtett kincs minden darabja a múzeumba került. Helytörténeti kutatók véleménye szerint a gyakori pénzleletekből arra lehet következtetni, hogy a török hódoltság első ötven évében élénk kereskedelmi központ lehetett Szeged. Kepeinken: A múzeum munkatársai leletmentés közben. — Az ezüsttallérok tisztítása.